

AVE MARIA!

SLOVENSKI NABOŽNI LIST
za jugoslovanske
izseljenike
v Ameriki.

Izhaja začetkom vsakega meseca

—

Izdajajo
Slovenski Franciškani
v Rockland Lake, N. Y.

—

Published Monthly by
FRANCISCAN FATHERS

—

Naslov za dopise in naročnino je
“AVE MARIA”
Rockland Lake, N. Y.

—

Stane; za Ameriko celo leto \$1.00
Za Evropo nam \$1.25.

SUBSCRIPTION PRICE \$1.00 FOR YEAR
For Europe \$1.25.

Entered as Second Class Matter April 22, 1910, at the Post Office at Rockland Lake, N. Y.; under the Act of Congress of March 3, 1879.

Ali ste že obnovili naročnino na list “Ave Maria?”

Vsebina 9. zvezka:

Pouk o najvažnejšem vprašanju.....	137
Drevo življenja	141
V boju za krono.....	143
Mladi junak	145
Pred Tabernakelnom	147
Praktičen katoličan v Ameriki.....	149
Iz naše torbice.....	151

"Amerika in Amerikanci!" — to smo že parkrat toplo priporočali v našem listu. Danes zopet povdarjamo, da ne bo spolnil svoje narodne dolžnosti, kdor se ne bo naročil na ta list. Če ga ne misliš brati, ga pa naroči zato, da dobro stvar podpiraš! Stane \$3.00.

"Zlata Doba" je krasen list, katerega prav toplo priporočamo vsem rojakom. Cena na leto je 45c.

"Dom in Svet." Ta mesečnik prav toplo priporočamo vsem našim bralcem, da ga krepko razširjajo po slovenskih družinah. Stane \$3.00.

"Cvetje iz vrtov sv. Frančiška," je glasilo tretjega reda sv. Frančiška. Stane 75c.

"Domoljub" je krasen političen tednik iz slovenske domovine. Stane \$1.00.

"Duhovni Pastir" je izvrstno urejevan list za pridigarje. Vsem slovenskim duhovnikom in tujim duhovnikom, ki imajo slovenske župljane po svojih župnijah, kakor tudi rojakom, ki ne morejo čuti slovenskih pridig v nedeljo, ta list toplo priporočamo. Stane \$2.00.

"Primorski List" je list primorskih Slovencev.

"Mir" je glasilo Slovencev na Koroškem.

"Novi čas" je glasilo Goriških naših rojakov!

"Slovenski Glasbenik," je glasilo slovenskih organistov in posvečen cerkvenemu petju mej Slovenci. Cena 75c.

"Slovenec," politični dnevnik Slovenske Ljudske Stranke v Ljubljani. Izvsten dnevnik. Cena \$8.00.

"Slovenski Učitelj," posvečen slovenski vzgoji, zlasti učiteljem in veroučiteljem. Cena \$1.25.

"St. Raphael's Blatt," Limburg, a.d. Lahn, Germany. Glasilo nemške Rafaelove družbe. Cena 75c.

"Der Auswanderer," Kienmayergasse, No. 11. Wien XIII/3. Glasilo avstrijske Rafaelove družbe. Cena 75c.

"Euharistiški Glasnik," hrvatski mesečnik iz Zadra posvečen češčenju presv. Rešnjega Telesa. Cena 50c.

"Straža," neodvisen političen list za slovensko ljudstvo, je najuglednejši list štajerskih Slovencev. Izhaja trikrat na teden. Stane na leto \$3.40.

"Slovenski Gospodar," gospodarsko in politično glasilo S. L. S. na Štajeskem, je najstarejši in najzslužnejši tednik naših štajerskih rojakov. Letna naročnina: \$1.20.

"Naš Dom," glasilo slovenske mladine, stane za celo leto 75c.

"Glasnik Najsvetejših Src," slovenski nabožni list, izhaja vsaki mesec, stane za celo 50c.

Uredništva teh listov nam pošiljajo svoje liste v zameno. Mi zato te liste prav toplo priporočamo svojim naročnikom. Naročnino radi sprejemamo mi in pošiljamo na svoje mesto.

Ali prihaja list "Ave Maria" redno vsaki mesec? Ako ne, sporočite!

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO "AVE MARIA"

SE JE PRESELILO

iz Rockland Lake, N. Y.

v novo stanovanje

21 NASSAU AVENUE
BROOKLYN, N. Y.

Vsi dopisi, vsa pisma, naročnina, reklamacije, sploh vse naj se v prihodnje naslavlja le na ta novi naslov in ne več na Rockland Lake. Več o tem sporočimo v prihodnji številki.

Tu je v prihodnje tudi pisarna družbe sv. Rafaela in sedež slovenske Rafaelove družbe za Ameriko.

New Yorške in Brooklynske Slovence vabimo, naj nas o priliki osebno obišejo na našem krasnem novem stanovanju. Nassau Avenue je kakih 10 minut od Williamsburg mostu, kjer se kahko vzame tudi električna "Crosstown." K nam vodijo tudi še vozovi: Union Ave., Graham Ave., Lorimer St. Vse te križajo Nassau Ave. en sam block od naše cerkve Sv. Družine.

URBENISTO IN URBANISTO AVE MARIA

SE JE PRESCELLO

in Rockland Lake N.Y.

7 novo stanovanje

31 NASSAU AVENUE

BROOKLYN, N.Y.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Izdajajo Slovenski frančiškani. — Published by Franciscan Fathers.
Po odloku kardinala JOHN FARLEY-ja je "Ave Maria" cerkven list in družba Sv.
Rafaela cerkveno priznana in priporočena.

Pouk o najvažnejšem vprašanju.

Spisal A. Tomec.

3) Zdaj vemo, kaj nas Bog uči in kaj satan, vemo kaj nas uče duhovniki, namestniki božji, in kaj brezverci, namestniki satanovi. Vemo pa tudi, da če duhovnikom verjamemo, verjamemo Bogu, ki je večna resnica, in če verjamemo brezvercem, verjamemo satanu, ki je oče laži.

Imeti nas toraj hoče Bog, imeti satan. Bog hoče našo srečo, satan nesrečo. Dva gospodarja sta, — le enemu je mogoče služiti. Dva tabora sta, — le za enega se nam je odločiti; ako si z enim, moraš biti proti drugemu.

Žal, da je tudi med našim dobrim in vernim narodom toliko satanovih apostolov in njihovih strupenih listov in spisov. Njih glavni namen je trgati vero iz src slovenskih rojakov in sejati pogubonosno seme protiverskih nauk. S svojimi zmotami in krivimi nazori, s svojimi napačnimi, zvitimi, največkrat naravnost izmišljenimi poročili o dogodkih, ki so s cerkvijo in vero v zvezi, zastrupljajo um in srca naših vernih rojakov.

Ravnajo se natančno po Gospo-

dovih besedah: "Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile." Ni je hudobije, katere ne bi predbacivali sv. cerkvi, ni je podlosti, s katero ne bi oblatili zdaj papeže, zdaj škofe, zdaj zopet navadne duhovnike. Kakor so nekdanj judovski duhovniki in farizeji na vse kriplje delovali proti Kristusu, ga smešili, obrekovali, očitali razne pregrehe, nič drugače ne delajo njih pravi nasledniki v današnjih časih naj se že imenujejo razsvitljenci, naprednjaki, liberalci ali pa socijalisti.

Poglavitna hrana njih listov so duhovniki. Duhovnik za zajutrek, far za kosilo, pop za večerjo. Gledajo mu v skledo, kaj je, brskajo mu po žepih itd. Od zore do mraka, od mraka do dne, povsod in vedno so duhovniku za petami in gorje gorečemu duhovniku, ako dobe le senco slabosti na njem. Ako pa je ne morejo dobiti, si jo pa kar na lepem zmislijo. Zakaj to divjanje, zakaj to besno preganjanje sv. cerkve in namestnikov Božjih? "Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce." Vzemi duhovniku njegovo čast, skušaj mu vzeti veljavo in vpliv na

ljudstvo in tako boš ljudi najlažje pripravil ob vso vero in ob vse zaupanje in prihajali bodo v trumah v tabor brezvercev.

Zato najprej svojim žrtvam s svojim čudnim in nedoslednim pisanjem zmešajo pojme, zaslužni razum, vzamejo vso razsodnost, moč in voljo, da bi ne mogli slediti resnici in spoznati laž, da ne bi sami preiskovali in se prepričevali, kaj in kje je resnica, kaj in kje je laž. Najprvo skalijo vodo, potem pa v kalni vodi ribarijo.

In tako uboge zaslepljene žrtve postanejo sužnji njihovih lažnjivih listov in krivih nauk. Mislijo, govorijo in delajo, kakor ti listi pišejo, verjamejo vse, kar jim ti listi poročajo, pa naj bo še tako neumno, neverjetno in brez podlage. Nasprotno pa ne poslušajo nikogar, ne verjamejo nikomur, ki nasprotno piše in govori, če jim tudi resnico še tako jasno dokaže in jo kaže še tako v jasni luči. Resnicoljubom ne morejo verjeti ničesar, lažnjivcem, svojim zavodnikom, pa vse! Zavrgli so resnico in podvrgli se laži, — zapustili so svetlo luč verske resnice in tavajo v temi zmot in nevere, — odklonili so svobodo duha in razuma in se podali v sužnjost mesenih strasti, zavrgli so duha modrosti, resnice in pravice in nastopili pot zmote, krivice in hudobije! Od tod zmešnjave sedanjega časa, od tod na svetu toliko nemirov in nereda, od tod tolika pokvarjenost, od tod toliko hudobij, toliko sovraštva, toliko preprirov, toliko zločinov, nasiljstev in krivic...!

4) Med resnico in lažjo se bije dandanes hud, neizprosni boj. Resnica se nam kaže vedno v svoji pravi podobi in lastni obleki in nam slika laž tako, kakoršna je v resnici. Laž pa se nam vsiljuje v ponarejeni obleki in v mamljivi podobi, pod krinko resnice, ter nam slika laž kot resnico, zlo kot dobro.

Zato moramo biti zelo oprezni, da nas laž ne zmoti. Paziti moramo,

kdo, kaj in kako nas uči, kaj nam kdo oznanjuje, kaj se nam poroča, da slepo nikomur ne verjamemo, da vemo, kdaj, komu in kaj verjame-mo.

Ako se hočemo o resnici kake stvari prepričati, jo moramo dobro poznati, ne samo od zunaj, ampak tudi od znotraj, potem šele moremo o njej pravično soditi, je li dobra, ali slaba, ali se je naj oklenemo, ali jo zavrzemo. Treba je stvar od vseh strani dobro pregledati, na vse strani dobro premisliti in pretehtati vse njene okolnosti. Poznati je treba tudi njene prijatelje in sovražnike, njih vzroke in namene. Ako poznamo onega, ki nas kaj uči, nam kaj oznanjuje, priporoča in obljublja, da je resnicoljuben, pošten in pravičen, požrtvovalen in nesebičen in se mu vidi, da ne išče svoje koristi in časti, in da to, kar druge uči, tudi sam stori, da svojo ljubezen in resnico svojih besed in nauk tudi v dejanju pokaže, če ga poznamo, da je sovražnik vsake krivice, laži in zmote, da za stvar, katero zastopa, tudi kaj žrtvuje, ako ima za svoje trditve nepobitne in jasne dokaze in zanesljive priče in temu pritrudi tudi naša zdrava pamet in se vidi, da njegovi nauki, ako se po njih ravnamo, nam koristijo, tedaj je izključen vsak dvom, da bi nas hotel goljufati; mu lahko in brez skrbi zaupamo in se oklenemo, česar se je sam oklenil, delamo, kar in kakor on dela, ali delati uči in priporoča, obsojati, kar on obsoja.

Če pa vemo, da je dotičnik na slabem glaslu, da je sebičen, lažnjiv in hinavski, da rad čez druge zabavlja, o njih slabo piše in govori, ter jih sumniči, da se mu lahko kaj slabega dokaže, da za stvar, katero on zastopa, nima temeljnih vzrokov, nobenih dokazov in zagotovila, če se zdi količkaj sumljivo, če je on prijatelj priznani slabe in sovražnik priznani dobre stvari, tedaj takemu ne moremo verjeti in mu za-

SV. KLEMEN MARIJA DVORAK
Apostol Dunaja iz reda Redemptoristov

upati, ampak sklepati, da ga pri tem vodi le njegova lastna ljubezen in korist, ali pa sovraštvo in nevoščljivost in skuša kaki dobri stvari le škodovati.

Kdor je prijatelj dobrega, ta je tudi naš prijatelj. Ta ljubi in dela to, kar je nam v srečo, korist in bla-

gor, sovraži pa in dela proti temu, kar je slabega in je nam v škodo in kvar. Kdor pa je sovražnik dobrega, ta je tudi naš sovražnik, in dela proti dobremu in sovraži dobro, ljubi in dela to, kar je slabo in nam škodljivo.

5) Kdo pa je začetnik vere, kate-

ro katoliški duhovniki uče in razlagajo in jo mi verujemo? Ali ne Bog sam, ki je najprej govoril po prerokih, potem pa po Svojem Sinu Jezusu Kristusu? In kdo bi mogel reči, da je Kristusa kaj drugega nagnilo, da se je včlovečil, prišel iz nebes na revno zemljo, trpet toliko zaničevanja in preganjanja od sovražnikov, prebit toliko težav in bridkosti, uživati za toliko dobrot, katere je delil, le nehvaležnost in nasprotovanje, slednjič pa umreti grozne in sramotne smrti na križu, kakor le Njegova božja ljubezen in usmiljenje do revnega človeštva, da ga reši iz sužnosti in nesreče, v katero ga je spravil greh prvih starišev?

Kristus je bil Bog in človek in kot tak ni mogel iskati nobene lastne koristi, ni ga mogla voditi Njegova lastna ljubezen in čast, saj je živel vedno v največjem uboštvu in zaničevanju, zato ni mogel učiti zmot in laži, ni mogel goljufati in slepariti, Ni Ga vodila strast in sovraštvo, ne želja pa bogastvu, imenitnosti in slavi.

Torej kaj je drugega iskal na zemlji, kakor le srečo in blagor človeštva, kaj je učil drugega, kakor le resnico, nezmotljivo božjo resnico? Kako so Ga po nedolžnem sovražili, tožili in slednjič umorili na križu! Vse Njegovo življenje je bilo sveto in čudežno, sama žrtev ljubezni do človeka. Kako je sovražil vsako krivico in hudobijo! Kako je pobijal laži in zmote nasprotnikov! Kako je učil in priporočal čednost, pošteno in pravično življenje! Kako jasno je dokazal s svojimi čudeži, posebno pa s svojim vstajenjem od smrti, resničnost svojih nauk in da je On res oblubljeni Odrešenik, Sin božji!

6) Živ dokaz resničnosti Jezusovega božjega nauka in Njegove vere je tudi Njegova katoliška cerkev, katero je On vstanovil, da Njegov nauk širi in oznanjuje po vsi

zemlji, ki je kljub vsem viharjem in najhujšim preganjanjem od njene začetka do današnjih dni ostala nepremagljiva skala. Ali moremo toraj nad resničnostjo Kristusovega nauka in Njegove vere še dvomiti?

7) Toda kakor Judje, ki so bili priče Jezusovih čudežev, niso hoteli verovati v Njega in so Ga sovražili, preganjali in slednjič na križu umorili, kot največjega hudodelca, dasi so Njega roke le blagoslov in dobrote delile, Njegove usta le čednost, resnico in pravico, mir, ljubezen in spravo oznanjevale. Tako tudi sedanji brezverci nočejo verovati, kar cerkev uči, ampak jo sovražijo in preganjajo kot največjo zatiralko in sovražnico človeštva in bi duhovnike, svoje najboljše prijatelje in dobrotnike, ko bi bilo mogoče, od prvega do zadnjega pomorili, kot največje hudodelce in sovražnike človeške družbe.

8) Judje po iskali ugovorov, da bi Kristusove nauke ovrgli, ker jim niso ugajali, ker Kristus ni bil tak, kakoršnega so si sami želeli, da bi namreč vstanovil posvetno judovsko kraljestvo in Judom podvrgel vse druge narode. Zato so se raje opirali na ugovore, četudi so bili še tako neutemeljeni. Rajši so verovali, da z Belcebubom izganja hudiče, kakor pa, da bi ga spoznali za Sinu Božjega, za Mesijo, katerega je Bog obljubil, preroki napovedovali in kakor je sam s svojim svetim življenjem, s čudovitimi deli. Rajše so se pustili vladati slepi strasti in napuhu, kakor pa zdravemu razumu.

Ravno tako delajo tudi sedanji brezverci. Vse resnice sv. vere, ki so jasno dokazane, o katerih nam priča že naša pamet, priča tudi zgodovina in skušnja, hočejo ovreči in na njih mesto postaviti svoje pogubne in puhle nauke in zmote, zato, ker nauki vere zahtevajo čednost in dobra dela, česar se pa člo-

veška strast in samopašnost boji, nevera pa človeštvu dovoljuje vstrezati strastem in delati po lastni volji.

9) Pa ti ljudje niso zadovoljni, da so sami odpadli od Boga in vere in da sami tavajo v zmotah, ampak hočejo tudi druge od Boga in vere odtrgati in nesrečne storiti. Posamezniku, družini, občini, narodu, državi in celi človeški družbi vsiljujejo liberalizem, socijalizem, materijalizem in svobodomiselstvo. Pravijo sicer, da niso proti veri in da delajo le za napredek in svobodo,

za mir in blagor človeške družbe, to pa le zato tako pravijo, da bi katoličane zazibali v spanje, da ne bi proti njim nastopili in da bi tako oni lažje svoje namene dosegli, kajti njihova dela, njihovi nauki in njih sadovi, posledice njihove vzgoje, nam jih kažejo v vse drugačni luči, kakor se oni kažejo.

Zato pa mora biti naša prva skrb poučiti se, kaj je vera, kaj nas vera uči, kakšni so njeni razlogi in kakšni njeni sadovi, kdo je njen začetnik, kdo so njeni oznanjevalci.

(Dalje.)

Drevo življenja.

Piše G... (Dalje.)

Kakor družinsko življenje, tako je bilo nad vse žalostno tudi družabno življenje. Sužnji so bili brez pravic. Morili so jih kakor živali. Ko so se postarali, se za nje ni nihče zmenil. Nek imeniten Rimljan je vkažal metati sužnje ribam, češ, da mu ribe bolj diše, ako se hranijo s človeškim mesom. V takih razmerah so zdihovali milijoni brez upanja na boljšo bodočnost. Krvoločnost narodov se je najjasneje kazala v bojih gladijatorjev. Sužnji, ujetniki in obsojeni so bili prisiljeni, da so se med seboj morili, ali da so se borili z divjimi živalimi v slast krvoločnega ljudstva. Stari in mladi, možje in žene, priprosti in imenitni, so se veselili, ko so gledali, kako teče kri v potokih. Več sto ljudi je moralo dan na dan nastopiti, da so se med seboj morili. Ljudstvo je vriskalo od veselja, ko je videlo mojsterski ubodljaj, ki je končal življenje nesrečne žrtve, razjarjeno je upilo, če se je kdo hotel rešiti smrti. Ljudje so bili brez srca. Modrijan Seneka imenuje usmiljenost "pregreho slabotne duše." Mark Avrelij, katerega so sla-

vili kot modrega moža, je prepovedal imeti usmiljenje z nesrečnimi. Cesar Galerij je dal prijeti reveže svojega kraljestva, spravil jih je na ladije in potopili so jih žive z ladijami vred na odprtem morju.

Kako globoko je padlo paganstvo kljub svojemu bogastvu in svoji moči, predno je Kristus prišel na svet! "Tako daleč smo zabredli, nam kličejo voditelji raznih narodov, da dalje nismo mogli." "Naše pregrehe so neznosne, pa tudi neozdravljive" (Livij). "Mi smo se slabega tako navadili, da tudi najslabše lahko prenesemo" (Tacit). Ne splača se več živeti!" to je bil zadnji obupni klic paganstva. Največji najpremožnejši, najimenitnejši možje so izvršili vsled studa nad življenjem samomor. Človeštvo takrat tako bogato na denarju, vedi, umetnosti in moči, je bilo vendar tako revno na čednosti in upanju na boljše čase, tako revno je bilo, da ni čutilo v sebi moči in veselja do življenja.

V teh žalostnih razmerah pride Kristus na svet; revnemu svetu poda roko v pomoč. Odkar je Kristus

izgovoril pri zadnji večerji besede: "To storite v moj spomin!" in odkar so aposteljni prve vernike združevali v molitvi in lomljenju kruha, so se pokazali sadovi duha, sadovi presv. Rešnjega Telesa: "Ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, dobrot, dobrotljivost, vera, krotkost, zdržnost" (Gal. 5,22), postali so vsi prvi krist jani" enega duha in enega srca." Kaj je povzročilo to izpremembo? Apostolsko Dejanje nam to pripoveduje (2,46): "In vsak dan so bili stanovitno ene misli v tempeljnu in lomili so po hišah kruh in prejemali so jed z veseljem in priprostim srcem." Toraj presv. Rešnje Telo je izpremenilo obličje zemlje, da je žalost in trdosrčnost izginila in da je povsod zavladata ljubezen. Prava zadovoljnost, sveti mir in tiha sreča je prebivala v družinah prvih kristijanov in v srcih dobrih otrok sv. Cerkve Jezusove. Ali Jezus dandanes ne dela ravno to, kar je delal v prvih začetkih krščanstva? Ali se je mogoče njegova mogočnost zmanjšala? Ali se je njegova ljubezen do nas ohladila? Ali mogoče ne prebiva med nami več v presv. Rešnjem Telesu tisti usmiljeni Samaritan, ki je, ko je še bival na zemlji, celil rane, lajšal trpljenje, delil dobrote, koder je hodil in kamor je prišel? O ne! V

tabernakeljnu prebiva še vedno isto sveto in neskončno usmiljeno Srce Jezusa Kristusa, ki je navduševalo prve kristjane v bojih, jih varovalo v njih nevarnostih, jim delilo sveti mir in pravo srečo. In danes? Ali mi v današnjih dneh ne potrebujemo dobrega Jezusa in usmiljenega Samaritana, da ostane pri nas v teh razburjenja polnih časih, da nas varuje in brani v nevarnostih, ki nas dan na dan obdajajo? Ali ne potrebujemo Njega, ki je naše življenje in vstajenje, da nam lajša gorje sedanjega življenja? — Kaj je naše življenje?

Naše življenje je nepretrgana vrsta potreb, ki jih moramo vsak trenutek zadovoljiti. Cela vojska skrbi nas oblega in nas spremlja od tistega dneva in od tiste ure, ko smo nastopili pot življenja in ne bo nas prej zapustila, kakor ob času, ko bomo utrujeni položili potno palico na grob, v katerem bomo mirno in sladko počivali. Beseda, katero je Gospod izgovoril nad Adamom, ko je grešil, se nad nami do pičice spolnjuje. "V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si vzeti; zakaj prah si in v prah se boš spremenil."

(Dalje.)

Nekdo nam je poslal naslednje pismo:

"Naša K.S.K.J. zahteva od svojih udov, da naj spolnujejo svojo velikonočno dolžnost. Rev. Tomšič, duhovni vodja, je poslal na vsa društva, spadajoča k tej Jednoti listke katere naj udje izročijo spovedniku pri spovedi, ta pa naj jih izroči tajniku ali pa odpošlje duhovnemu vodju. Mi smo imeli skupno spoved in obhajilo. Udeležilo se je obojega nekaj nad polovico udov, nekateri so pozneje storili svojo dolžnost. Mnogi pa tega niso storili. Nekateri so celo naravnost rekli, da k spovedi ne gredo. Vprašam Vas g. urednik ali se ne pravito norce briti iz Jednote in njenih pravil? Ali so pravila samo za nekatere?"

Gospodu dopisniku povemo samo to, da se je obrnil na napačno adresno. Uradni list K. S. K. J. je Amerikanski Slovenec, Jednotin duhovni vodja je Rev. Tomšič v Forest City, Pa. Vendar pa mislimo:

1) Mi še nismo meli novih pravil K. S. K. J. v rokah, vendar pa že iz tega, ker je Rev. Tomšič, duhovni vodja Jednote, poslal listke na društva, da se udje izkažejo, da svoje dolžnosti spolnujejo, sklepamo, da je on ravnal samo po pravih Jednote, saj je bil sam med delegati in med onimi, kateri so pravila sestavili.

2) Ako pa je Rev. Tomšič rekel A, mora reči tudi B. Ako kdo svojih velikonočnih dolžnosti ni spolnil, ako mu je to bilo to mogoče, mora ga duhovni vodja susdirati in glavni urad suspensijo potrditi.

Ako odbor ta tega ne stori, mora duhovni vodja odstopiti, ker ni on pri Jednoti samo za parado, ampak da čuva in brani katoliški značaj Jednote.

V kolikor mi poznamo Rev. Tomšiča,

smelo trdimo, da bode on svojo dolžnost storil, oziroma izvajal posledice. Poznamo ga kot značajnega moža, ki se zaveda svojih dolžnosti pa tudi svojih pravic. Zdravi!

V boju za krono.

(Dalje.)

5. Ko trpinčijo Valerijana, postane hrup v sodni hiši. Tu reče Tarkvin, eden sodnih svetovavcev, lakomnemu Almakiju: "Obsodi ju v smrt, prilika je zdaj tu. Ako še dolgo odlašaj, razdele do zadnjega svoje zaklade med ubožce, in če ju naposled vendar le obsodiš, ne dobiš ničesar."

Almakij veli, da ju vedejo v Jupitrov tempel, in če ne zažgeta kadila, naj ju obglavijo.

Na potu tja ju sreča njima na veliko tolažbo Cecilija, ki je ves ta čas molila za njiju. Maksim, Almakijev pisavec, ki ju v tempel spremlja, se čudi, da gresta tako vesela in lahkih nog na morišče, razgovarja joč se med seboj v bratovski ljubezni. Ne more se solz vzdržati ter ju nagovori: "Blagi in krasni cvet rimljanske mladeži! Vidva torej stanovitno zaničujeta malike ter gresta v smrt, kakor na kako veselico!"

"Ako ne bi vedela, da bo življenje, ki pride za tem, trajalo večno, ne bi bila tako vesela."

"Katero pa bode to drugo življenje?"

"Kakor je telo z obleko odeto, tako je duša s telesom obdana, in kakor moremo obleko sleči, tako bo tudi duša svoje telo odložila. Truplo, iz zemlje vzeto, se zopet v zemljo povrne in v prah premeni; pa bode zopet vstalo in potem nič več

ne umrlo. Duša pa, če je čista, preseli se v raj, kjer v neizrekljivem veselju pričakuje vstajenja svojega telesa."

Nato reče Maksim: "Ako bi se mogel prepričati prihodnjega življenja, o katerem mi pripoveduješ, preverjen sem, da bi mogel še jaz sedanje zaničevati."

Valerijan ves goreč zakliče: "V spričevanje ti obetam: v trenutku, ko bodeva v spoznavanje Jezusovega imena slekla oblačilo svojega telesa, bode ti Gospod milostljiv, da ti odpre oči in ti da gledati veličastvo, v katero pojdete najini duši. Toda potem moraš verovati in svojih zmot se kesati."

"Strela me zadeni, ako ne spoznam enega edinega Boga, da le vidim, kar mi obetata."

Brata se nočeta ločiti od sveta, preden se Maksim ne prerodi v Sv. Duhu. Rečeta mu: "Sprevedi naju proč od rabljev na svoj dom. Potem veliva priti tistemu, ki te očisti, in že nocoj to noč boš videl, kar sva ti obečala."

Maksim stori tako.

Valerijan pošlje brž Ceciliji sporočilo o vsem, kar se je bilo zgodilo ter da naj dovrši ona, česar še manjka. Med tem poučujeta Maksima v krščanskih resnicah. Vsa njegova družina in vojščaki, ki poslušajo te nauke, so tako ganjeni, da iz vsega srca verujejo v Kristusa. Zvečer

pride na Maksimov dom Cecilija, ž njo pa več duhovnikov. Maksim, njegova družina in vojščaki spoznajo očitno krščansko vero in prejmejo sveti krst. Tako postane pisarjeva hiša posvečen tempel, kjer do jutranje zore soglasno hvalijo Boga.

Ko se zdani, vzdigne se vsa truma krščanskih junakov proti Jupitrovemu templu. Ondi čakajo malikovavski duhovniki oba brata s kadilom. Ker se pa branita kadilo zažgati, jima poganski vojaki glavi odsekajo. V tem trenutku se odpro nebesa in Maksim vidi, kako so spremili svetli angeli njiju duši v nebesa. Trupli so prinesli Ceciliji, ki ju da častito zagrebsti na pokopališču "Pretekstat" imenovanem.

Almakij zve Maksimovo spreobrnitev. Razkači ga tembolj, ker se je spreobrnil ne samo on in njegova družina, ampak še veliko drugih. Zato ga noče deti ob glavo, temveč do smrti tepsti z biči, v katere so bile vpletene svinčene kroglice. To mučeništvo prebije junaško stanovito. Tudi njega pokoplje Cecilija poleg svojega moža in njegovega brata. Vsem trem skupaj da na grob napraviti napis, ki se še danes vidi.

Cecilija je bila zavoljo svojega imenitnega rodu v Rimu preveč znana in njeno spoznavanje krščanstva preočitno, da oblastnik ne bi bil poklical pred sodbo tudi nje. Da bi se pa bolj skrive godilo, pošlje biričev na njen dom s poveljem, naj jo primorajo, da malikom daruje. Cecilija jih zavrne, rekoč: "Občani in bratje moji, poslušajte me! Vi ste služabniki svoje gosposke, vendar pa se vam v dnu srca studijo njih brezbožna dela. Za me je sicer slavno in si srčno želim, da bi smela vse muke trpeti in Kristusa spoznati, ker na to življenje nisem bila

nikdar le količkaj navezvana. Vas pa pomilujem, da ste tako nesrečni, da morate spolnovati povelja tako krivičnega in brezbožnega sodnika." Pri teh besedah začno Almakijevi služabniki ihteti, da si tako mlada, lepa in razumna gospa tako srčno želi smrti. Cecilija jih pouči, rekoč: "Za Kristusa umreti se ne pravi, svojo mladost ukončati, temveč jo obnoviti, malo prahu dati in zlato zanj prejeti, tesno in nizko stanovanje zameniti za palačo, minljivost dati in neminljivost za to dobiti. Ako bi vam kdo zlatov ponudil edino proti temu, da mu za nje daste bakrenega denarja iste cene, ali ne bi hoteli radi menjati, ali ne bi imeli tistega, ki bi vas odvrčal od tega, za bedaka in slabega svetovavca? Jezus Kristus, naš Bog, pa vrača stoterno, kar mu darujemo, po vrhu pa podeljuje večno življenje." Stopivši na kameneno klop, reče s povzdignjenim glasom: "Ali verujete, kar sem vam sedaj pravila?" Vsi odgovore: "Da, verujemo, da je Kristus Sin Božji, pravi Bog, ki ima tako služabnico." "Torej pojdite," jim reče, "in recite nesrečnemu Almakiju, naj še nekoliko odloži moje mučeništvo. Pridite potem zopet k meni; jaz bodem ta čas poslala po tistega, ki vas bo vse deležne storil večnega življenja."

Almakij dovoli ta odlog. Med tem sporoči Cecilija papežu Urbanu o novih spreobrnjenicah; njim pa se je še drugih veliko pridružilo. Urban pride sam po to bogato žetev, in krsti nad 400 paganov. Med njimi je bil neki imeniten mož, Gordijan po imenu; njemu odstopi Cecilija vse svoje pravice, da naj bi njeno poslopje po njeni smrti bilo shodišče kristjanov.

(Konec prihodnjic.)

General frančiškanskega reda je pozval letošnjo spomlad našega urednika, očeta Kazimirja Zakrajšek v Rim v zelo važnih redovnih zadevah, pred vsem pa, da da sporočilo o dosedanem delovanju slovenskih frančiškanov v Ameriki. Odpotoval je 15. junija s parnikom Cesar Franc Jožef I. in proti koncu avgusta se vrne nazaj v Ameriko. Kakor smo uradno zvedeli, je Rim ne samo delovanje slovenskih frančiškanov v Ameriki odobril, temveč je ta mali slovenski misijon odlikoval s tem, da ga je povzdignil v provincijalni komisarijat, kar je izvanredna čast. Naš urednik je imenovan prvim provincijalnim komisarjem za Ameriko. Za sedež komisarijata je določena župnija sv. Družine, 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y. Kakor je ta vest srčno zveselila nas, tako smo prepričani, da se tega vesele tudi naši prijatelji in zlasti naročniki lista "Ave Maria."

Mladi junak.

Bilo je prav lepo jutro v juliju. Solnce je prav naglo vstalo in začelo zgodaj izvrševati svoj poklic. Pregnalo je ptičke iz njih gnezdic in privabilo velike in male zaspančke iz ležišč. Vse je kazalo, da hoče solnce prav korenito opraviti svoj posel. Glej, tam na travniku so pometal kosci svoje suknje na kup — z rokavi svojih srajc si brišejo znoj, ki jim obliva čelo, lica in vrat. To se bo sušilo seno!

Na postajo Š. prihaja vlak. Bog ne daj, da bi mu očitali naglico. Čemu pa naj bi hitel? Kamor je namenjen bo že prišel. Počasi se daleč pride.

Zdaj se vstavi.

Iztopi samo en popotnik, ako je dovoljeno to blede osebito imenovati popotnika. Radovedno se ozira okrog, dokler ne zapazi koscev. Naglo stopi k njim in jih vpraša za pot v T., mali trg, oddaljen pol ure od postaje. Pokažejo mu ga.

Solnce pripreka. A kaj se za to meni naš mladi znanec — čegar rokavi, hlače in blede obraz jasno pričajo, da je njih lastnik dijak dijak, ki gre na počitnice. Z malim kovčekom v roki, veselo, zadovoljno koraka po prašni cesti. Oko se mu pase na zlatorumenkastih valovih žitnega polja. Srka prijetne

vonjave, katere mu pošilja bližnji gozd, obraščen s smrekami in jelkami. Ej, to je vse kaj drugega, kakor pa ozke, temotne, soparne ulice mesta L., kjer študira in prebiva s svojimi roditelji — tremi bratci in dvema sestrama naš prihodnji višjegimnazijalec Zorko.

Zorko je bil najstarejši izmed otrok malega uradnika iz glavnega mesta L. Njegovi dohodki so bili bolj majhni in so komaj za silo pokrivali vsakdanje potrebe. Rad bi oče svojega pridnega sina poslal na kmete, da bi se malo v svežem zraku pokrepčal, toda mošnjček se je upiral očetovi in sinovi želji in bi gotovo zmagal, da se ni g. Zorko ravno prejšnji teden srečal s prijateljem izza mladih let, g. Trdinom, ki je živel kot zasebnik v trgu T. Trdinovo glavno opravilo je bilo sedaj striči kupone in obirati kapune. G. Zorko st. mu potoži svoje družinske razmere in težave. G. Trdina se ponudi, da sprejme mladega študenta na počitnice. In mladi Zorko je sedaj na potu v T., ves vesel, da bo užival srečne čase v zdravi prosti naravi. Že je pred Trdinovo hišo.

G. Trdina ga že oddaleč zagleda in ga začne pozdravljati tako glasno, da so bila hitro okna sosednih hiš polna radovednežev, ki so gle-

dali, kaj je prav za prav s starim Trdinom, da tako vpije.

"No, ali si vendar prišel? Toda za božjo voljo, kak pa si?! Saj Te ni drugega, kakor kost in koža. No, bomo pa že mi skrbeli, da se malo razokrogliš, ti trlica suha, ti. Saj ima stari Trdina dovolj cvenka, mesar pa meca."

Kuharica se je sicer malo kislo držala, češ, bo pa zopet ena sitnost več pri hiši. Konečno se je pa potolažila, ko je videla, da je mladenič miren in krotek, in hvaležen za vsako prijaznost.

Prve dni je g. Trdina vodil Zorkota po vseh ulicah, napravil je ž njim tudi večje in manjše izlete in kamorkoli je prišel, povsod je glasno kazal svojo velikodušnost do ubogega študenta.

Tetji dan ga zopet vzame na daljši sprehod. Bila sta že malo utrujena, ko prideta do neke vrtno gostilne, ki je bila že precej napolnjena z gosti tržani.

G. Trdina zapove strežniku naj prinese študentu poln krožnik pečenih klobasic, pri tem pa pravi: "Tako, zdaj pa jej in pij; kaj tacega ti v mestu tako hitro ne pride pod zobe." Fant pograbi vilice in jih pogumno zasadi v klobaso. O, kako prijetno diši — to bo šla v slast. Pa joj! Kaj pa je? Študent odloži nož in vilice.

"Zakaj pa ne ješ," zagodrnja g. Trdina. "Kaj so klobase preslabe za tvoje zobe?"

"Ne g. Trdina," odgovori skromno Zorko, "klobase mi že diše, toda ravno o pravem času sem se spomnil, da je danes petek."

G. Trdina se prime za trebuh in se zakrohota na ves glas. "Ali je že kdo videl takega prismojenca? Petek je, ha, ha! Kdo pa te sili jesti petek? Klobasce jej, klobasce; klobase diše v petek in svetek. Takoj vilice v roke in jej. Sramota, da si že tako velik in pa še študent povrhu, pa ti roje še take neumnosti po glavi. Kdor je Trdinov gost se

ne sme brigati za take bedarije. Petek, petek, ha, ha! Ala hitro! No, ali bo kaj?"

Zorko pa ne je klobasic.

"Prosim g. Trdina," prosi mladenič, "ne vpijte tako glasno. Vsi gostje že naju opazujejo." In vsi gostje so se res začeli ozirati proti njima in so radovedno čakali kako se bo ta stvar razvila.

"Aha, te je vendar sram! Prav, prav, naj vsi slišijo, kako si še zabit. Hitro jej pravim, — ali pa morda študiraš za popa?"

Tako vpije g. Trdina.

Zorko tu zarudi obraz, a vendar pravi čisto mirno: "Molite se, gospod, jaz nimam povoda, da bi se sramoval svoje vere. Sram me je le, da me Vi silite delati proti svoji veri in vesti."

"Dobro!", zavpije eden izmed gostov, "študent je pogumen — ta Vam je posvetil g. Trdina."

Rdeč, kakor kuhan rak, se začne Trdina dreti ves divji nad ubogim študentom. "Strahotepec, šleva, sveto hlinec, hinavec, grdi nehvalež. Te in še druge psovke so letele iz ust razjarjenega moža. Študent pa ostane miren. Konečno poje g. Trdina sam klobasce in razsrjen zapusti gostilno. Študent mu sledi, gotovo ne prav veselega srca. Ko prideta domov, pograbi Trdina kovčeg in Zorkota in ju postavi pred vrata.

Žalosten je bil Zorko, žalosten. Kako hitro so se razpršile njegove sanje o veselih počitnicah. Solze so mu uhajale na lice, a hitro se zave. Vest mu pravi, "Ne žaluj, dobro si se držal, možato si postopal. Nisi se sramoval svoje vere pred ljudmi. Potegnili si se za čast božjo in Njegovе cerkve."

S temi mislimi v srcu se napoti proti postaji.

G. deželni svetnik B. je ravno v svojem vrtičku pri svojih prijateljih vrtnicah. Večkrat se ozre na cesto, kakor da bi nekaj pričakoval.

Naenkrat se nasmehlja in pravi. "Saj sem si mislil, da bo tako."

"Stoj mladi prijatelj, kam tako hitro," zakilče dijaku in stopi k plotu.

Dijak ga pogleda, zardi, ker spozna v njem onega gospoda, ki je pred kratkem bil priča dogodka v oni gostilni in klical "Dobro!"

Prijazno gleda mladega dijaka in pristavi: "Vedel sem, da bo tako prišlo, zato sem te čakal tukaj. Ne boj se! Ne boš zgubil svojih počitnic, temveč prav veselo jih boš užival v moji hiši. Te dni pridejo iz mesta trije sinovi moje sestre — to bo zabave."

In res. Prav vesele počitnice je imel Zorko. Prijazni gospod svetnik, pa je med tem časom še bolj spoznal lepe lastnosti pogumnega dijaka. Podpiral ga je za časa študij. Zorko sicer ni postal "pop," kakor se je bal g. Trdina — postal je profesor in odličen vzgojitelj mladine. Vse ga je visoko cenilo radi njegove možafosti. Povsod je pokazal, da je veren in odločen katoličan.

val v moji hiši. Te dni pridejo iz mesta trije sinovi moje sestre — to bo zabave."

Pred Tabernakelnom.

8. O b l j u b a.

Goreče duše se bodo povspele prav hitro do velike popolnosti.

Predno govorimo obširneje o zgornji obljubi, bo morebiti marsikdo želel vedeti, kaj je pravzaprav popolnost, do katere se bodo po obljubi Gospodovi povspeli častilci Njegovega najsv. Srca, in v čem obstoja nje bistvo.

Pred vsem bodi povedano, da bi se zastonj trudili, ako bi tu na zemlji iskali prave popolnosti, zakaj nič popolnega ni pod solncem, že pregovor veli. Vkljub temu se pa vendar življenje nekaterih ljudi z ozirom na slabost človeške narave lahko po vsi pravici imenuje popolno. Kajti sv. pismo pravi: "Pravični sedemkrat na dan greši." Dasi sedemkrat na dan greši, ga vendar sv. pismo imenuje "pravičnega," to je popolnega. Kaj je tedaj človeška popolnost na zemlji? Kaj nam pomeni beseda popoln?

Popolna je tista reč, ki svojemu namenu v vsakem oziru ustreza in odgovoraja. Oko je popolno, ako prav jasno vidi, ura, če prav natančno kaže. Hiša je popolna, če v vseh rečeh ustreza svojemu namenu: ni

prevelika, ne premajhna, ne previsoka, ne prenizka, in če so tudi nje posamezni deli izdelani tako, kakor morajo biti. Če bi bilo vse v hiši drugače prav, samo vrata prenizka, tako da bi se bilo treba pri njih priklanjati, ni več popolna.

Prav taka je s človekom. Ne le kake posamezne čednosti, pobožne vaje ga storijo popolnega, marveč: Popolnost je skupina vseh čednostij. Kdor ima vse krščanske čednosti v veliki meri, ta je krščansko popoln, kakor je Bog, ki ima vse dobre lastnosti v najvišji meri, neskončno popoln.

To je tedaj krščanska popolnost. Ravno isto nam sv. Tomaž Akv. z drugimi besedami pove, ko pravi: Popolnost je ljubezen. Kako se to ujema? Takole!:

Prava ljubezen do Boga ne obstoji samo v notranjih pobožnih občutkih, temveč predvsem v dejanju. "Kdor ima moje zapovedi in jih izpolnjuje, tisti je, ki me ljubi," je dejal naš Gospod sam. Vse zapovedi božje pa merijo na to, da se greha varujemo in v čednostih vadimo. Če zapovedi natančno izpolnujemo, si pridobimo čednosti

v veliki meri. Kdor ima torej veliko ljubezen do Boga, ta je velik v vseh čednostih. Kakor je namreč med zapovedmi prva in največja zapoved ljubezni, v kateri je vsa postava in preroki, tako je med čednostmi prva in največja ljubezen, v kateri so vse druge zapopadene. Torej je vseeno, če rečemo popolnost je ljubezen ali popolnost je skupina vseh čednostij.

Iz povedanega bode vsak lahko sam sebe presodil, ali, in v koliko se sme popolnega imenovati. Kolikor bolj si kdo prizadeva ljubiti Boga in svojega bližnjega, toliko resničnejše je njegovo hrepenenje po popolnosti, toliko večja, lahko rečemo, je njegova popolnost. "Boga se boj in izpolnuj njegove zapovedi, to je namreč cel (to je: popoln) človek," govori sv. pismo. Popoln je torej tak človek, ki nima slabih lastnostij, pač pa dobre v precejšni meri. Dobre lastnosti imenujemo čednosti, slabe pa napake. V toliko rasteš v popolnosti, v kolikor se ti napake manjšajo, čednosti pa večajo in množijo.

Vsakdo pa dobro ve, da so čednosti v srcu doma, tam je njih pravo kraljestvo. Katera nima v srcu svojih korenin, ne zasluži tega imena temveč je hinavstvo odeto z odejo, ali lupino čednosti. Naravno je, da ima torej tudi popolnost v srcu svoj pravi dom, ker ni nič drugega, kakor skupina prav mnogih, ali bolje rečeno vseh čednostij. Vse čednosti našega ljubega Zveličarja se tudi zrealijo uprav v njegovem božjem Srcu, ki je najpopolnejše.

Morebiti bo pa eden ali drugi rekel: to je vse lepo in resnično, kar tu-le berem, toda za me pa to vendar ni. Za popolnost si naj prizadevajo tisti, ki imajo bolj čas za to, kakor pa jaz, ki sem obložen s tolikimi vsakdanjimi skrbmi in opravili. Popolnost je za me nekaj nemogočega. Sveto pismo pa opominja: "Bodite popolni, kakor je vaš Oče v nebesih popoln!" In: "Kdor je svet, bodi še svetejši, kdor je pra-

vičen, bodi se pravičnejši!" Te besede ne veljajo samo nekaterim, temveč vsem, in prav posebno še tebi, ki se izgovarjaš, da popolnost ni za te in misliš, da ti je ni potreba. Da nam je potreba v popolnosti rasti in napredovati, nam svetuje tudi lastna pamet, zakaj kolikor popolnejše bomo živeli, toliko lepša bo naša smrt, in kolikor lepša bo naša smrt, toliko veselejša bo naša večnost. Popolnosti nam je vsem potreba ter je tudi sami želimo. Toda lažje je o popolnosti govoriti ali pisati, kakor pa sam popoln postati.

Kam pa moramo v šolo, da si bomo znali popolnost tudi pridobiti? V tabernakelnu nam je Gospod postavil visoko šolo prave in resnične popolnosti, tam je On učenik vseh čednostij. K njegovemu presv. Srcu torej moramo v šolo, ki je vzor vseh božjih in človeških čednostij. Kdor s častjo premišljuje lepe lastnosti Jezusovega Srca se mu bodo tako priljubile, da jih bo tudi hotel posnemati. Jezus sam ga bo v tem hrepenenju močno podpiral, saj ni zastonj obljubil, da se bodo častivci njegovega Srca prav hitro povzpeli do zmeraj večje stopinje v popolnosti. On jih bode razsvetlil, da bodo bolj in bolj spoznali nje visoko ceno, kakor modri kralj Salomon, katerega lepe besede beremo v sedmem poglavju knjige Modrosti: "Prosil sem in prišel je v me duh modrosti. In cenil sem jo višje kakor žezlo in prestol, bogastvo se mi je zdelo nič v primeri ž njo. Tudi drago kamenje ji ni enako, kajti vse zlato je v primeri ž njo malo peska, in srebro je nji nasproti ilovica." Ta dragocena modrost, ki jo sv. pisatelj tako povzdiguje, ni drugega kakor popolnost. Vse lepo in imenitno, za kar se ljudje toliko trudijo in pehajo, je kup smeti v primeri ž njo, kakor pravi sv. Pavel. Blažena Marjeta je sama izkusila, kar zatrjuje: "To češčenje je najbolj zanesljiva pot do popolnosti, pa tudi najlažja in najprijetnejša."

Pojdimo in poskusimo še mi!

Praktičen katoličan v Ameriki.

(Dalje.)

4) Razne druge stroške, pisarna, poprava, računajmo letno \$200. Toraj bi bil skuni proračun stroškov na leto:

Župnik	\$1,000.00
Cerkev	600.00
Služba božja.....	300.00
Razni stroški.....	200.00

Skupno \$2,100.00

IV. Kako pokriti te stroške.

1) Redni cerkveni dohodek so nedeljske kolekte pri mašah in popoldanskih službah božjih. Vsak odrašen župljan da poprečno po 5c. vsako nedeljo. Ako pride v cerkev le 200 župljanov da vsako nedeljo \$10 t. j. na leto okrog \$550.

2) Redni dohodek so cerkveni sedeži. Plačujejo se ali letno \$6, mesečno 50c. ali pa sproti vsako nedeljo in praznik po 10c. V nekaterih cerkvah se pobira ta stolnina pred sv. mašo, predno se gre v sedež ali pa mej mašo po cerkvi. V tem slučaju imamo dve kolekti, za sedež po darovanju, nedeljsko koletko pa po povzdigovanju. Tako bi se dobilo povprečno vsako nedeljo po \$20, na leto \$1000.

3) Mesečne ali hišne kolekte so izvanredni dohodek. Vsaka družina da navadno po \$1, vsak posameznik po 50c. Pobira se ali vsako prvo nedeljo v cerkvi, ali pa hodijo kolektorji po hišah. Ta kolekta znaša na leto zopet \$1000.

Tako bi bil proračun dohodkov:

Nedeljske kolekte....	\$ 550.00
Sedeži	1,000.00
Mesečne kolekte.....	1,000.00

Skupno \$2,550.00

Toraj dohodkov.....	\$2,550.00
Stroškov	2,100.00

Ostanek \$440.00

Za nakup cerkve in župnišča bi lahko ostalo povprečno \$450.

4) Na cerkvene veselice in prireditve tudi ne smemo pozabiti. Vsaka cerkev ima navadno po štiri prireditve na leto. Nekateri škofje prepovedujejo takozvane "Faire" — ali "semnje." Vendar ako duhovnik od potrebe prisiljen želi prirediti te stvari, se dobi dovoljenje. Navadno prineso veselice cerkvi najmanj \$500 na leto izvanrednih dohodkov.

Vzemimo torej, da je v naselbini 60 družin in kakih 140 samcev, skupaj 200 župljanov, bi prišlo na vsakega župljana \$15.25 cerkvenega davka na leto, ali \$1.25 na mesec, t. j. 50c. mesečne kolekte, 50c. sedež, 25c. kolekte. Seveda nekateri bolj revni ali bolj nemarni bojo dali manj, bogatejši, zavednejši pa zato več. Mogoče je kaka postojanka prevelika, zato pa nismo všteli drugih mogočih dohodkov, kakor so izvanredne kolekte o veliki noči, božiču in za 40 urno pobožnost. Tako, da ta račun v skupni svoti precej odgovarja računom, katere imajo navadno naše slovenske cerkve.

Ako so toraj rojaki v naselbini pripravljene te stroške sprejeti in se zavežejo ta cerkveni davek redno plačevati, se lahko takoj začne s pripravami za cerkev. Posebno ako pomislimo, da je vsak katolik že tako v vesti dolžan podpirati eno cerkev, ako nima svoje narodnostne cerkve, mora pa kako tujo, v katero spada. Ako kdo pravi, nisem dolžan podpirati nobene cerkve, ker nimam svoje cerkve, se jako moti. Vsak mora v eno župnijo spadati in to župnijo po svoji moči podpirati, drugače smrtno greši. Zakaj bi se toraj rojaki ne zbrali, ako jih je dovolj in je to mogoče, ter ta cerkveni

davek obrnili v podporo lastne cerkve, kjer se jim bo božja beseda oznanjevala v materinem jeziku?

V. Kako začeti?

Nove župnije ustanavlja pravzaprav le škof. On je pravi župnik in pastir vseh katolikov svoje škofije. Duhovniki so le njegovi pomočniki. Venčar pa čakati na to, da bo škof ustanovil novo župnijo, bi bilo nespametno, ne, kakor da bi se škof za to ne zanimal, ampak ker škof navadno ne more vedeti za potrebe in razmere vseh obilnih narodnosti, katere ima pod seboj. Dostikrat komaj vejo, da je mej "Slavish," "Slovenian," "Bohemian," "Polish" kaka razlika. Zato treba, da narod sam pride k njemu, ga opozori na to in prosi pomoči.

V to so toraj poklicani vsi verkozavedni rojaki sami, možje z družinami zlasti. Takoj, ko ti opazijo, da je naselbina precej velika in da ima tudi pihodnost, je njih dolžnost, da začnejo delovati. In sicer vsak posameznik, naj bo kdor hoče. Nihče ne more reči: "naj drugi začne." Vsak, kdor vidi potrebo, je dolžan sprožiti misel. Jako lepo je, ako to misel sproži kako katoliško društvo, odborniki zlasti, ker oni so še posebej v to poklicani.

a) Najprej treba dobiti kolikor mogoče natančen popis družin s številom članov in samcev (bordarjev).

b) Ko se ima ta popis v redu, potreba javnega ljudskega shoda. Ljudstvo naj se skliče in naj se mu predloži to misel. Najboljše je, ako se povabi k temu shodu kakega slovenskega duhovnika iz okolice, morda duhovnega vodjo katol. Jednote.

c) Pri tem shodu se izbere pripravljavni odbor, ki vzame vso stvar v roke.

d) Na to je treba iti k vsakemu posamezniku, da se ga skuša pridobiti za to misel in za to, da se lastno-ročno podpiše, da želi župnijo, ali

hoče spadati vanjo in jo po svoji moči podpirati.

e) Odbor sestavi prošnjo in jo nese s temi podpisi škofu, kateremu se obrazloži položaj naselbine, razmere med narodom, nevarnosti, zanemarjenje verskih dolžnosti i t. d. tako, da škof dobi jasen vpogled v naselbino ter uvidi potrebo nove župnije. Ko je enkrat škof pridobljen, potem je stvar dosežena. Nadaljne potrebne korake bo že sam storil, ali pa odboru naročil, kaj in kako naj nadaljuje začeto delo.

Ako bi škof odrekel prošnjo, naj se odbor ne vstraši takoj. Morda je škof od kake druge strani napačno poučen. V tem slučaju treba prošnjo zopet in zopet ponoviti in stanovitno trkati in skušati škofove pomislke sinovsko spodbiti s protidokazi. Škof je odgovoren sam za vso župnijo, katero ustanovi, on je odgovoren za vse dolgove cerkve itd. zato mora biti skrajno previden, zlasti še, ker so bili škofje že večkrat prevarani in imeli potem velike težave in stroške.

f) Jako dobro je, ako se vrši vse to z vednostjo in v dogovoru s krajevnim tujenarodnostnim župnikom.

g) Težave pogosto nastanejo, ko se gre za prvega župnika, za prostor, kje naj bo cerkev.

Tu ne smejo rojaki pozabiti, da nismo protestantje, ki bi sami zbirali duhovnika ali zidali cerkve.

Pri sprejemu tujih duhovnikov v škofijo imajo škofje jako stroge predpise, po katerih se morajo ravnati. Zato ne morejo sprejeti vsakega, ki se jim priglasil. Zato si tudi župljani ne morejo izbrati, "samo tega hočemo in nobenega drugega." Lahko si poiščejo gospoda, katerega si žele, toda, ako ga škof sprejme in jim ga da ali ne, je njegova stvar. Navadno škof ljudem celo naroči, češ, "dobite mi dobrega gospoda, pa Vam ga bom dal." Tedaj seveda mora odbor sam iskati gospoda, dokler ga ne najde.

Kje naj stoji cerkev, odloči ljudstvo z duhovnikom, ako škof to potrди. Škof gleda ne samo na danes, on gleda na prihodnost, kako bo čez 50 let. Ima ne samo Slovence, ampak tudi drugih narodnosti celi kup, ki pa vsi pomešani mej seboj v istem kraju stanujejo. Tako se lahko postavi v enem kraju vse polno cerkva, ki bojo pa morda v nekoliko desetletjih vse prazne. Narod se seli iz kraja v kraj. — V New Yorku, kjer stanujejo Slovenci, je kakih deset lepih in velikih cerkva, skoro vse skupaj. Nekdaj je bil ta konec samo katoliški. Tisoče nemških in irskih katolikov je bilo tu. Vse cerkve so bile prenapolnjene. Danes, po 50. letih, so židje spodrinili katolike in vseh teh deset cerkva ima komaj za eno dobro župnijo vernikov.

Ko je New Yorški nadškof pred 100 leti začel svojo stolnico zidati daleč ven iz tedanjega mesta, smejalo se mu je vse. Danes strmimo vsi nad njegovo modrostjo, da je postavil tu cerkev, ker je na najlepšem delu in ravno v sredini mesta.

Zato naj se rojaki ne hudujejo na škofa, ako postavi cerkev temu ali onemu malo od rok. Vsak ne more imeti cerkve pred svojim pragom. Tekom nekoliko let bo cerkev mogoče v sredini naselbine.

Ustanovni odbor ne sme pri svojem delu pozabiti na sledeče stvari:

1) na pregovor: "Kjer se Bogu hoče postaviti le kapelico, si hudič takoj postavi cerkev," t. j. da se bo

takoj vzdignilo hudo nasprotstvo mej rojaki, kakor hitro se bo le ta misel sprožila. Tu so "socijalisti," "narodnjaki," prostomiselnici, in drugi moderni, ki mislijo, da je socijalizem, narodnost, naprednost v tem, da se dela proti veri, cerkvi in "farjem." Ti se bojo takoj vzdignili proti. Potem pridejo še razni nezadovoljneži, ki mislijo, da je vse za nič, ako njih ni poleg. — Zatoraj naj se na nasprotstvo pripravijo še predno sprejmo službo. Ako bi pa ne bilo nobenega nasprotstva, pa stvar ne bo dobra. Zato treba v odbor odločnih in nevstrašenih mož, ki se ne vstrašijo vsakega klepetanja.

2) da Rim ni bil v enem dnevu sezidan, t. j. da ne bodo takoj vsega in brez težav dosegli. Zato treba velik "porcijon" potrpežljivosti in vstrajnosti, in jih vsak mali neuspah ne sme ustrašiti. Zato naj tudi ne mislijo, da se bojo vsi rojaki takoj z obema rokama podpisali za župnijo. Za to bojo pretekla leta, za to bo treba krepkega in vstrajnega dela od strani župnika in odbora, da se bo to doseglo.

3) da pri ljudstvu ne bojo želi nikake hvaležnosti. Nehvaležnost je plačilo sveta. Zato ne smejo iskati svoje časti, ampak božje in še veseli morajo biti, ako morajo sami kaj trpeti za dobro stvar. Za to bodo dobili plačilo od Boga.

4) da še Bog ne more vsem vstreti, kako naj človek! Začrtajo naj si določno pot, ravnajo naj se strogo po predpisih in gredo navstrašeno naprej.

Iz naše torbice.

(Dalje.)

Ko se je leta 1871 za časa nemško francoske vojske komuna polastila Pariza, tedaj so začeli preganjati in moriti — morda kapitaliste — Rothschilda? — Kaj še! Niti en las mu niso skrivili, niti ene hiše požgali, pač pa so postrelili več duhov-

nikov, med njimi sivolasega škofa, ki so ga celo brezverci visoko spoštovali radi njegove ljudomilosti.

Pomorili so v svojem satanskem sovraštvu do vsega, kar je katoliškega, mnogo nun, ki so žrtvovale svojo mladost,

svoje življenje bodisi vzgoji zanemarjene mladine, bodisi postrežbi bolnikov v bolnišnicah.

Opozarjamo Vas na dogodke, ki so se vršili pred nekaj leti v Barceloni na Španskem. Vam li ni znan Ferer in njegovi pristaši? Povejte nam kolikom kapitalistom so pikrajšali življenje? — Nam ni znan niti eden — ali je Vam?

Vemo pa, da so požigali in onečastili cerkve, pomorili nekaj duhovnikov, oskrbnili in pomorili so nune, pometali bolnike iz krščanskih bolnišnic, prepodili sirote iz zavodov.

Poglejmo na Francijo. Ali niso bili vedno socialisti v družbi onih, ki so napadali vero, preganjali duhovščino, zatirali katoliške šole in konečno oropali cerkev vsega premoženja?

In kaj pa Portugalsko? Tudi tu gredo socialisti s svojimi sorodnimi bratci svobodomiselnici skupno v boj zoper vero in cerkev.

Mirno lahko trdimo, kjerkoli se v krščanskih deželah vera, cerkev in duhovščina preganja, — tam so socialisti poleg. Prijatelj: *facta loquuntur* — dejanja govore.

Vi prebirate gotovo razne časopise. Povejte nam odkritosrčno, ali ne mrgoli ravno po socialističnih vsakovrstnih napadov na vero, cerkev in duhovščino. Mi radi priznamo, da se dobe tudi v vrstah duhovnikov, ljudi, ki spadajo vse kam drugam, nego v duhovski stan. Toda ti so, ali volkovi, ki so se na tatinski način utihopatili v stajo Kristusove čede, ali pa so ubogi siromaki, ki so precenjevali svoje moči, predno so stopili v ta stan. Toda niso se li že obe vrsti teh nahajale med 12 apostoli. Glejte tam tatu in izdajalca, Juda Izkarijota — glejte tam slabotnega Petra, ki se je širokoustil, da je pripravljen iti v ječo in smrt s svojim in za svojega mojstra, a slabega žena — sužnja, ga pripravi do tega, da zataji Krista.

Prijatelj, Ti veruješ v Krista — Zveličarja sveta. Veruješ, da je on več kot navaden človek, veruješ, da je On pravi Bog. Ko Bog je pa vendar vedel, kakšen je Juda, kako ga bo izdal in prodal za trideset srebrnikov in vendar ga je sprejel med svoje apostole, med svoje najbolj zapupne prijatelje. Kristus je videl, da ga bo Peter zatajil, a kljub temu ga postavi na čelo svojim apostolom, izvoli ga za fundament — za skalo — na katero hoče pozidati dom svojega mesijanskega kraljestva.

Prijatelj, kaj sklepaš ti iz tega? Mi

sklepamo tako-le: Majhne in slabotne si je izvolil Bog, da dela po njih svoja velika dela. Tako je sklepal tudi apostol Pavel. Kaj pa nas uči pamet, kaj skušnja, kaj cerkvena zgodovina? Ravno isto, — po slabotnih ljudeh se ravno kaže moč in veličanstvo božje.

Zdaj pa naj kdo vzame v roke socialistične liste.

Ali so se ti še kdaj potegnili za Petra, hočem reči za ubovega duhovnika, ki je poln idealov stopil v ta stan, misleč, da bo v njem služil Bogu in koristil narodu, pa ga je človeška slabost premagala, da je padel v ta ali oni greh? So ti listi videli kdaj njegove solze, s katerimi je objokoval svoj padeč, so li slišali njegove vzdihne, kateri so potolažili jezo Božjo, da mu je bilo odpuščeno, kaker spokornemu Davidu? Ne, niso videli, niso slišali. Videli ste le njegov padeč in obsojali — ker greha, ampak osebo — duhovnika, ker socialist ne sovraži greha. Vi le greh zlorabljate v greh, to je pod pretvezo, da bičate zlo, napadate duhovnike, objavljate resnične in največkrat pa popolnoma izmišljene pregreške le raditega, da bi ljudstvo preslepili in potegnili v brezno brezverstva in tako pomnožili svoje čete v boju za svoje revolucionarne ideje.

Vaši listi ne obsojajo Petra, ker je zatajil Kristusa ampak ker je on "petra" skala, na katero je postavljena cerkev; vaši listi ne sovražijo Petra grešnika ampak Petra Kristovega namestnika. Sovražite ga, preganjate ga, pa naj bi bil čist, ko solnce; bel ko sneg. Zakaj? Kristusa — Boga ne marate, to je kratek odgovor.

Morda vam delam krivico? No, pa mi povejte, so li socialisti kdaj napadli duhovnika, ki se je uprl sv. cerkvi? So li kdaj udarili po duhovniku, ki je zavrgel svoj talar, ali recimo meniha, ki je slekel svojo redovniško haljo? Kaj še! To so vam le čisti značaji, možje — junaki. Skratka, ni ga Judeža, ki bi ne prišel pri socialistih v milost, pa naj je že prodal Krista ali za 30 srebrnikov, ali za strast ali pa za napuh, samo da ostane trdovraten v svoji hudobiji in ruje proti Bogu in njegovi cerkvi. Zakaj? Socializem je nasprotnik Krista in prijatelj neprijateljev Kristovih. Zato imajo pri vas zavetje Judeži, ne pa Petri. Če hočete za te obdolžitve dokazov. Vam lahko postrešemo. Svetujemo pa vam, da prav pozorno čitate svoje lastne liste in pa včasih pogledate tudi v nasprotne.

(Dalje.)

- NAŠI ZASTOPNIKI.
- New York, N. Y.*—Rev. P. Anzelm Murn, 135 E. 2d Street, N. Y.
- Brooklyn, N. Y.*—Mr. Anton Podgornik, 29 Stagg St.; Mr. Alojzij Česaček, 59 Union Ave.; Mrs. Frances Staudohar, 36 Scholes St.
- Little Falls, N. Y.*—Mr. Michael Kramar, 18 Seeley St.
- Silver Springs, N. Y.*—Anton Bedek.
- Cleveland, O.*—Mr. Ivan Widerwol, 6127 St. Clair Ave., N. E.; Mr. Valentin Zbačnik, 1157 Norwood Rd., N. E.
- Lorain, O.*—Mrs. Mary Bombač, 1539 E. 32d St., So. Lorain, O.
- Bridgeport, O.*—Mr. Mihael Hočevar, R. F. D. No. 2 in za Lansing O. Glandale, W. Va. in Glenova, W. Va.
- Barberton, O.*—Mihael Železnikar.
- Chicago, Ill.*—Mrs. Mary Černof, 236 Alexander St.
- Waukegan, Ill.*—Mat. Ogrin, 834 10th St.
- Hesperia, Mich.*—Mr. Marko Bluth.
- Forest City, Pa.*—Miss Ivanka Zupan, Box 657.
- Pittsburg, Pa.*—Mr. Jos. Pavlakovič, 54 Low St., Sharpsburg, Pa.
- Johnstown, Pa.*—Mr. Anton Tomec, 287 Cooper Ave.
- Washington, Pa.*—Miss Ivanka Gruden, 549 E. Chestnut St.
- Thomas, W. Va.*—Ivan Urbas.
- Dodson, Md.*—Frank Vodopivec.
- Willard, Wis.*—Mrs. Mary Perko.
- Ely, Minn.*—Mr. J. J. Peshell.
- Kansas City, Kans.*—Rev. A. Leskovec, 515 Ohio St.
- Valley, Wash.*—Mrs. Frančiška Tomsha.
- Pueblo, Colo.*—Rev. Ciril Zupan, O.S.B., 806 E. B Street.
- E. Helena, Mont.*—Anton Sega.
- East Helena, Mont.*—Jožef Ambrožič, Box 104; Anton Sega.
- Manistique, Mich.*—Geo. Balkovec, Box 715.
- Conemaugh, Pa.*—Mihael Stopar, Box 569.
- Forth Smith, Ark.*—Mrs. Franciska Tavželj.
- Trail, B. C. Canada.*—Andrew Kavčič.
- Bridgeport, Conn.*—Rev. Edmund Neurirer, Cerkev Sv. Štefana.
- Gilbert, Minn. and Virginia, Minn. in okolica*—Louis Vesel, Box 337, Gilbert, Minn.
- New York, N. Y.*—Mary Ogrinc, 346 E. 9th St.
- Springfield, Ill.*—Frank Germovšek, 1500 S. 15th St.
- Chisholm, Minn.*—Luke Trhljen, Box 654.
- Milwaukee, Wis. and West Allis, Wis.*—John Vodovnik, 342 Reed St., Milwaukee, Wis.—J. Skok, 438—52. Ave.
- Waukegan, Ill. and North Chicago, Ill.*—Math Ogrin, 834 10th St.
- Barberton, O.*—Mihael Železnikar, Box 148.
- Ljubljana in Avstrija.*—Družba Sv. Rafaela, Dunajska cesta 34. Ljubljana.

ČASTITI SLOVENSKI DUHOVŠČINI

se kar naj toplejše priporoča

prvi in edini slovenski pasar v Ameriki

H. P. MERTEL

Izdeluje svečnike, lestence, krize, svetilke, &c.

sploh vse, kar se potrebuje pri cerkvi iz železa, mesinga, bronza, srebra ali zlata.

Cene so tako nizke in zlasti slovensko duhoščino se bom potrudil, da zadovoljim.

Izučil sem se livarstva pri znani tvrdki Samassa v Ljubljani. Drugega dela v tej stroki sem se naučil pri najizurjenejših mojstrih, tako, da se ne bojim nobene sodbe ali ocene.

Častiti gospodje, poskusite z enim naročilom.

Cene Vam dam tako zmerne, da boste prišli ceneje, kakor če si delo naročite doma. Pri tem boste pa dobili popolnoma delo, kakoršnega bi doma dobili.

SUMMIT BRASS AND IRON WORKS

215 SECAUCUS RD.

HOMESTEAD, N. J.

Ko potrebujete stvari, katere so oglašene v našem listu, tedaj se obrnite najprej na trgovce, ki imajo oglas v "Ave Maria."

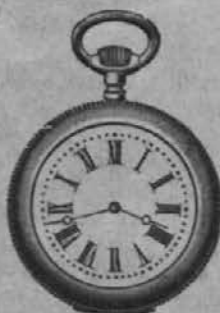
Slovinci, kje boste kupili svoje ure, svoje prstane, svojo zlatnino?

Gotovo nikjer drugje ne, kot pri

J. BRÜLL & SIN,

35 Avenue A, New York.

Velika zaloga različnih stenskih ur, budilnic, poročnih in družih nastanov, zlatnine, okraskov itd.

Slovinci kupite si svoja

OBUVALA

edino pri sloveči tvrdki
JOHN UZMANN & SONS,

župljanih cerkve Vseh Svetnikov na Troop Ave., ki ima veliko izbiro najrazličnejših obuval

— po zelo zmernih cenah. —
Pridite in oglejte si našo zalogo!

694-696 BROADWAY, BROOKLYN, N. Y.

Blizu Whiple Street.

Tvrdba že obstoji iz leta 1885.

Ako želite imeti po malih fotografijah

VELIKE SLIKE

po zelo nizkih cenah, obrnite se najprej pis-
meno ali osebno na

KERN BROS.,

419 Ditmar Avenue, Long Island City, N. Y.

A. Stolzenberger

POGREBNIK

se priporoča vsem Slovincem v New Yoku in Brooklynu ob seh svečanostih, krstih, porokah in pogrebih, i. r. Ima na razpolago vsikdar konje in kočije no jako zmernih cenah. Slovinci, najbolje boste postrženi, ako se obrnete na

**A. STOLZENBERGER,
UNDERTAKER AND EMBALMER**

82 Stanton Street,

med Allen in Orchard Sts, NEW YORK.
Telephone: 307 Orchard.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potreščin kipov, podob, svetinjic itd.

In vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

7 BARCLAY ST., NEW YORK.

Telefon, 5985 Barclay.

CHAS. STOKES

priporoča slovenski duhovščini svoje izvrstno garantirano mašno vino, pristne amerikske trte.

Pišite po poskušnjo.

Naslov: CHAS. STOKES,

Kelleys Issland, O.

GEORGE J. SCHWARZ
The Largest and most Reliable
FURNITURE AND CARPET HOUSE
IN BUSHWICK, RIDGEWOOD & OLEDALE SECTIONS

1277-79-81-83 MYRTLE AVE. & HART ST.

POZOR!

POZOR!

5% popusta vsem bralcem "Ave Maria!"
Krasna prilika!

...Velika prodaja pohištva, karpetov...

Kdor potrebuje kaj pohištva za svoje stanovanje, naj se nemudoma obrne na tvrdko

GEORGE J. SCHWARZ,

1277-79-81-83 Myrtle Ave., Brooklyn, N. Y.

Cor. Hart St.

Ko kupujete pri trgovcih, ki imajo oglase v listu "Ave Maria" povejte vselej, da ste brali oglas v "Ave Maria." S tem nas podpirate!

